

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی آموزش تنظیم هیجان بر افزایش سازگاری زناشویی زوجین دچار تعارض زناشویی

محل انتشار:

نشریه روان پرستاری، دوره 7، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا ولی پور شیخی - Lorestan University, Khorram Abad, Iran

فضل الله میردریکوند - Lorestan University, Khorram Abad, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: ناسازگاری زناشویی یکی از مشکلات جدی در تعاملات زوجین محسوب می شود که در خیلی از موارد به عنوان علت طلاق و خشونت خانوادگی در نظر گرفته می شود. هدف از این تحقیق بررسی اثربخشی آموزش تنظیم هیجان بر افزایش سازگاری در زوجین دچار تعارض زناشویی بود. روش کار: در این تحقیق از طرح آزمایشی پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل و گمارش تصادفی استفاده شده است. با توجه به شدت مشکلات مراجعین به دفاتر وکالت و با هدف بررسی تاثیر آموزش تنظیم هیجان بر این جامعه دچار بحران، نمونه این پژوهش شامل کلیه زوجینی دچار تعارض زناشویی مراجعه کننده به دفاتر وکالت شهر خرم آباد در فاصله زمانی خرداد تا مهر ۱۳۹۶ بودند، زوجین ۸ جلسه، ۲ ساعته تحت آموزش تنظیم هیجان مبتنی بر مدل گراس قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپانیر (۱۹۷۶) بود که طی دو بار قبل از اعمال مداخله و پس از انجام آن توسط آزمودنی ها تکمیل شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس چند متغیری استفاده گردید. یافته ها: نتایج حاکی از افزایش قابل توجه نمرات سازگاری زناشویی نسبت به خط پایه بود. این افزایش در خرده مولفه های سازگاری شامل، ابرازمحبت، همبستگی دونفری، توافق دونفری و رضایت دونفری نیز کاملا مشهود و معنادار بود. نتیجه گیری: آموزش تنظیم هیجان باعث افزایش سازگاری زناشویی زوجین دچار تعارض زناشویی می گردد، در نتیجه استفاده از این روش مداخله در افزایش سازگاری زناشویی زوجین و کاهش مشکلات زناشویی موثر می باشد و کاربرد از آن برای متخصصان توصیه شده و همچنین همکاری دفاتر وکالت و مراکز دادگاهی با مراکز مشاوره به منظور جلوگیری از طلاق که که تبعات جبران ناپذیری را به دنبال دارد پیشنهاد می رود.

کلمات کلیدی:

Emotion Regulation, Marital Satisfaction, Marital Conflicts, تنظیم هیجان, سازگاری

زناشویی, تعارض زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1356524>

